

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) št. 342/2014

z dne 21. januarja 2014

o dopolnitvi Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi za uporabo metod za izračun kapitalskih zahtev za finančne konglomerate

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 49(6) Uredbe,

ob upoštevanju Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu, ki spreminja direktive Sveta 73/239/EGS, 79/267/EGS, 92/49/EGS, 92/96/EGS, 93/6/EGS in 93/22/EGS ter direktivi 98/78/ES in 2000/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter zlasti člena 21a(3) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Pri finančnih konglomeratih, ki vključujejo pomembne banke ali investicijska podjetja in zavarovalnice, bi bilo treba odpraviti večkratno uporabo sestavin, sprejemljivih za izračun kapitala na ravni finančnega konglomerata, tj. večkratno uporabo kapitala, ter vsako neprimerno ustvarjanje kapitala znotraj skupine, da se ustrezno upoštevata razpoložljivost kapitala konglomeratov za pokritje izgub in zagotovitev dopolnilne kapitalske ustreznosti na ravni finančnega konglomerata.
- (2) Pomembno je zagotoviti, da je kapital, ki presega sektorske kapitalske zahteve, na ravni finančnega konglomerata vključen le, če ni ovir za prenos sredstev ali poravnavo obveznosti med različnimi subjekti konglomerata, vključno med sektorji.
- (3) Finančni konglomerat bi lahko kapital, ki presega sektorske kapitalske zahteve, v izračun svojega kapitala vključil le, če je ta kapital prenosljiv med različnimi subjekti znotraj finančnega konglomerata.
- (4) V okviru ustreznih pravil bi bilo treba upoštevati, da so kapitalske zahteve posameznega sektorja namenjene kritju tveganj, povezanih s tem sektorjem, in da niso namenjene kritju tveganj zunaj zadevnega sektorja.

⁽¹⁾ ULL 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ ULL 35, 11.2.2003, str. 1.

- (5) Za zagotovitev dosledne uporabe izračuna dopolnilne kapitalske ustreznosti bi bilo treba navesti sektorske zahteve, ki zajemajo kapitalske zahteve za ta namen. Te zahteve ne bi smele posegati v sektorske določbe v zvezi z ukrepi, ki jih je treba sprejeti ob kršitvi sektorskih kapitalskih zahtev. Zlasti v primeru primanjkljaja na ravni finančnega konglomerata zaradi kršitve zahteve po skupnem blažilniku iz poglavja 4 naslova VII Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ bi morali potrebni ukrepi temeljiti na ukrepih iz navedenega poglavja.
- (6) Pri izračunu dopolnilne kapitalske zahteve finančnega konglomerata bi bilo treba izračunati prilagojeno kapitalsko zahtevo in tudi prilagojeno raven kapitala za nenadzorovane finančne subjekte znotraj finančnega konglomerata.
- (7) Del II Priloge I k Direktivi 2002/87/ES določa tri tehnične metode za izračun kapitalskih zahtev na ravni finančnega konglomerata: „računovodska konsolidacija“ (metoda 1), „odbitki in združevanja“ (metoda 2) ter „kombinacija metod“ (metoda 3), ki omogoča kombinacijo metode 1 in metode 2. Metodi tehničnega izračuna 1 in 2 bi bilo treba natančno opredeliti, da se zagotovi njuna dosledna uporaba. Poleg tega bi bilo treba opredeliti okoliščine za uporabo metode 3, pri čemer bi bilo treba zagotoviti, da pristojni organi dovolijo uporabo te metode v podobnih okoliščinah, uporabljajo skupna merila in zahtevajo, da se ta metoda uporablja dosledno v vseh finančnih konglomeratih. Pristojni organi bi morali uporabo metode 3 dovoliti samo, če lahko finančni konglomerat dokaže, da uporaba samo metode 1 ali 2 ne bi bila razumno izvedljiva. Uporaba metode 3 bi morala biti vedno dosledna, da bi se zagotovili enakovredni pogoji. Ker se tehnične metode izračuna uporabljajo v skladu s tehničnimi načeli iz dela I Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, je treba natančno opredeliti tudi ta načela.
- (8) Metodo 1 za izračun kapitalske ustreznosti skupine iz Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ ter metodo 1 za izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev iz Direktive 2002/87/ES bi bilo treba šteti za enakovredni, ker sta obe metodi skladni z glavnimi cilji dopolnilnega nadzora. Obe metodi zagotavljata odpravo ustvarjanja kapitala znotraj skupine ter izračun kapitala v skladu z opredelitvami in omejitvami, določenimi z ustreznimi sektorskimi pravili.
- (9) Pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz člena 49(6) Uredbe (EU) št. 575/2013 je tesno povezano s pooblastilom iz člena 21a(3) Direktive 2002/87/ES, ker je pri obeh obravnavana dosledna uporaba metod izračuna iz Priloge k navedeni direktivi. Za zagotovitev skladnosti metod izračuna, opredeljenih za namene navedenih zakonodajnih aktov, ter za omogočanje celovitega pregleda nad temi metodami in enotnega dostopa do njih za osebe, za katere veljajo navedene obveznosti, je zaželeno, da se regulativni tehnični standardi, sprejeti v skladu s tema pooblastiloma, vključijo v eno uredbo.
- (10) Ta uredba bi morala temeljiti na novih sektorskih režimih kapitalske ustreznosti, ki so bili vzpostavljeni v Uniji, da se zagotovi čim doslednejša uporaba metod izračuna. Zato se ne bi smela uporabljati pred datumom začetka uporabe Uredbe (EU) št. 575/2013. Pravila, ki so odvisna od uporabe Direktive 2009/138/ES, bi se morala začeti uporabljati od datuma začetka uporabe navedene direktive. V obdobju pred začetkom veljavnosti te uredbe v celoti bi se zato na področjih, ki z njo niso bila usklajena, še naprej moralo uporabljati obstoječe nacionalno izvajanje izračuna dopolnilnih kapitalskih zahtev, temeljni izračuni, ki temeljijo na zavarovalniških sektorskih pravilih, pa bi morali temeljiti na zavarovalniških sektorskih pravilih, ki se uporabljajo v času zadevnega izračuna.
- (11) Ta uredba temelji na osnutkih regulativnih tehničnih standardov, ki so jih Komisiji skupaj predložili Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (EBA), Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (EIOPA) in Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (ESMA).

⁽¹⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽²⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

- (12) EBA, EIOPA in ESMA so opravili odprta javna posvetovanja o osnutkih regulativnih tehničnih standardov, na katerih temelji ta uredba, analizirali morebitne z njimi povezane stroške in koristi v skladu s členom 10 Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, členom 10 Uredbe (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾ in členom 10 Uredbe (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ter zaprosili za mnenje interesno skupino za bančništvo, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1093/2010, interesno skupino za zavarovanja in pozavarovanja, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1094/2010, ter interesno skupino za vrednostne papirje in trge, ustanovljeno v skladu s členom 37 Uredbe (EU) št. 1095/2010 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

POGLAVJE I

PREDMET UREJANJA IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa tehnična načela in tehnične metode izračuna, navedene v Prilogi I k Direktivi 2002/87/ES, za namene drugih možnosti odbitka iz člena 49(1) Uredbe (EU) št. 575/2013 ter za namene izračuna kapitala in dopolnilne kapitalске zahteve iz člena 6(2) Direktive 2002/87/ES.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljata naslednji opredelitvi pojmov:

1. „finančni konglomerat, usmerjen v zavarovalništvo“ pomeni finančni konglomerat, katerega najpomembnejši finančni sektor je zavarovalništvo v skladu s členom 3(2) Direktive 2002/87/ES;
2. „finančni konglomerat, usmerjen v bančništvo ali naložbe“ pomeni finančni konglomerat, katerega najpomembnejši finančni sektor je bančni sektor ali sektor investicijskih storitev v skladu s členom 3(2) Direktive 2002/87/ES.

POGLAVJE II

TEHNIČNA NAČELA

Člen 3

Odprava večkratne uporabe kapitala in ustvarjanja kapitala znotraj skupine

Kapital, ki je neposredno ali posredno rezultat transakcij znotraj skupine, se ne upošteva pri izračunu dopolnilnih kapitalskih zahtev na ravni finančnega konglomerata.

Člen 4

Prenosljivost in razpoložljivost kapitala

1. Kapital, priznan na ravni nadzorovanega subjekta, ki presega kapital, potreben za izpolnitev sektorskih kapitalskih zahtev iz člena 9, se ne vključi v izračun kapitala finančnega konglomerata ali vsote kapitala posameznega nadzorovanega in nenadzorovanega subjekta finančnega sektorja v finančnem konglomeratu, razen če ni trenutnih ali predvidenih praktičnih ali pravnih ovir za prenos sredstev med subjekti v finančnem konglomeratu.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽²⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

2. Subjekt iz petega pododstavka člena 6(2) Direktive 2002/87/ES koordinatorju ob predložitvi rezultatov izračuna in ustreznih podatkov za izračun iz navedenega pododstavka potrdi, da je izpolnjen odstavek 1, in mu predloži dokaze v zvezi s tem.

Člen 5

Kapital, značilen za posamezne sektorje

1. Kapital iz odstavka 2, ki je na voljo na ravni nadzorovanega subjekta, je sprejemljiv za kritje tveganj, ki izhajajo iz sektorja, ki priznava ta kapital, in se ne upošteva kot kapital, sprejemljiv za kritje tveganj drugih finančnih sektorjev.

1. Kapital iz odstavka 1 ne zajema:

- (a) postavk navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodatnega temeljnega kapitala ali dodatnega kapitala v smislu Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) osnovnih postavk kapitala podjetij, za katera veljajo zahteve iz Direktive 2009/138/ES, kadar so te postavke razvrščene v temeljni kapital ali dodatni kapital v skladu s členom 94(1) in (2) navedene direktive.

Člen 6

Primanjkljaj kapitala na ravni finančnega konglomerata

1. V primeru primanjkljaja kapitala na ravni finančnega konglomerata se za pokritje tega primanjkljaja uporabijo le postavke kapitala, ki so v skladu s sektorskimi pravili sprejemljive za bančni sektor in zavarovalniški sektor.

2. Kapital iz odstavka 1 zajema:

- (a) navaden lastniški temeljni kapital, kakor je opredeljen v členu 50 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (b) postavke osnovnega kapitala, kadar so te postavke razvrščene v temeljni kapital v skladu s členom 94(1) Direktive 2009/138/ES in vključitve teh postavk ne omejujejo delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 99 navedene direktive;
- (c) dodatni temeljni kapital, kakor je opredeljen v členu 61 Uredbe (EU) št. 575/2013;
- (d) postavke osnovnega kapitala, kadar so te postavke razvrščene v temeljni kapital v skladu s členom 94(1) Direktive 2009/138/ES in vključitev teh postavk omejujejo delegirani akti, sprejeti v skladu s členom 99 navedene direktive;
- (e) dodatni kapital, kakor je opredeljen v členu 71 Uredbe (EU) št. 575/2013, ter
- (f) postavke osnovnega kapitala, kadar so te postavke razvrščene v dodatni kapital v skladu s členom 94(2) Direktive 2009/138/ES.

3. Postavke kapitala, ki se uporabljajo za pokritje primanjkljaja, so skladne s členom 4(1).

Člen 7

Doslednost

Nadzorovani subjekti ali mešani finančni holding v finančnem konglomeratu vedno dosledno uporabljajo metodo izračuna.

Člen 8

Konsolidacija

Kar zadeva finančne konglomerate, usmerjene v zavarovalništvo, se šteje, da je metoda 1 za izračun kapitalne ustreznosti skupine zavarovalnic in pozavarovalnic iz členov 230, 231 in 232 Direktive 2009/138/ES enakovredna metodi 1 za izračun dopolnilnih kapitalnih zahtev nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES, če obseg nadzora skupine iz naslova III Direktive 2009/138/ES ni bistveno drugačen od obsega dopolnilnega nadzora iz poglavja II Direktive 2002/87/ES.

Člen 9

Kapitalska zahteva

1. Kadar je treba uporabljati pravila za zavarovalniški sektor, se zahtevani solventnostni kapital iz členov 100 in 218 Direktive 2009/138/ES, vključno z morebitnim kapitalskim pribitkom, uporabljenim v skladu s členom 37 navedene direktive, kot izhaja iz členov 216(4) in 231(7), člena 232, člena 233(6) ter člena 238(2) in (3) navedene direktive, šteje za kapitalske zahteve za namene izračuna dopolnilnih kapitalskih zahtev.
2. Kadar je treba uporabiti pravila za bančni sektor ali sektor investicijskih storitev, se kapitalske zahteve iz poglavja 1 naslova I dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013 ter zahteve v skladu z navedeno uredbo ali Direktivo 2013/36/EU glede razpolaganja s kapitalom, ki presega te zahteve, vključno z zahtevo, ki izhaja iz procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz člena 73 navedene direktive, katero koli zahtevo, ki jo določi pristojni organ v skladu s členom 104(1)(a) navedene direktive, zahtevo po skupnem blažilniku iz člena 128(6) navedene direktive in ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 458 ali 459 Uredbe (EU) št. 575/2013, štejejo za kapitalske zahteve za namene izračuna dopolnilnih kapitalskih zahtev.

Člen 10

Kapitalske zahteve finančnega konglomerata

1. V skladu z odstavki 7, 8 in 9 člena 14 se kapitalske zahteve finančnega konglomerata izračunajo v skladu z opredelitvami in omejitvami, ki jih določajo ustrezna sektorska pravila.
2. Kapital družb za upravljanje se izračuna v skladu s členom 2(1)(l) Direktive 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾. Kapitalske zahteve družb za upravljanje se izračunajo v skladu s členom 7(1)(a) navedene direktive.
3. Kapital upraviteljev alternativnih investicijskih skladov se izračuna v skladu s členom 4(1)(ad) Direktive 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾. Kapitalske zahteve upraviteljev alternativnih investicijskih skladov se izračunajo v skladu s členom 9 navedene direktive.

Člen 11

Obravnava medsektorskih deležev

1. Kadar ima subjekt v finančnem konglomeratu, usmerjenem v bančništvo ali naložbe, delež v subjektu finančnega sektorja, ki pripada zavarovalniškemu sektorju in je odbit v skladu s členom 14(3) ali 15(3), to ne povzroči nobene dopolnilne kapitalske zahteve v zvezi s tem deležem na ravni finančnega konglomerata.
2. Če uporaba odstavka 1 povzroči neposredno spremembo pričakovanega zneska izgube v skladu s pristopom na podlagi notranjih bonitetnih ocen v smislu poglavja 3 naslova II dela 3 Uredbe (EU) št. 575/2013, se kapitalu finančnega konglomerata doda znesek, enakovreden tej spremembi.

Člen 12

Prilagojene kapitalske zahteve za nenadzorovane subjekte finančnega sektorja

1. Kadar ima mešani finančni holding delež v nenadzorovanem subjektu finančnega sektorja, se prilagojene kapitalske zahteve za ta subjekt izračunajo v skladu s sektorskimi pravili najpomembnejšega sektorja v finančnem konglomeratu.

⁽¹⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302, 17.11.2009, str. 32).

⁽²⁾ Uredba 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

2. Za nenadzorovani subjekt finančnega sektorja, razen subjekta iz odstavka 1, se prilagojene kapitalske zahteve izračunajo v skladu s sektorskimi pravili najbližjega finančnega sektorja nenadzorovanega subjekta finančnega sektorja. Opredelitev najbližjega finančnega sektorja temelji na različnih dejavnostih zadevnega subjekta in obsegu njegovega izvajanja teh dejavnosti. Če najbližjega finančnega sektorja ni mogoče jasno opredeliti, se uporabijo sektorska pravila najpomembnejšega sektorja v finančnem konglomeratu.

Člen 13

Sektorske prehodne in predhodno veljavne ureditve

Sektorska pravila, ki se uporabijo pri izračunu dopolnilnih kapitalskih zahtev, vključujejo katere koli prehodne ali predhodno veljavne določbe, ki se uporabljajo na sektorski ravni.

POGLAVJE III

METODE TEHNIČNEGA IZRAČUNA

Člen 14

Opredelitev tehničnega izračuna na podlagi metode 1 v skladu z Direktivo 2002/87/ES

1. Kapital finančnega konglomerata se izračuna na podlagi konsolidiranih računovodskih izkazov v skladu z ustreznim računovodskim okvirom, ki se uporablja za obseg dopolnilnega nadzora v skladu z Direktivo 2002/87/ES, pri čemer se po potrebi upošteva odstavek 5.
2. Kar zadeva finančne konglomerate, usmerjene v bančništvo ali naložbe, se za nekonsolidirane naložbe pri izračunu kapitala finančnega konglomerata uporablja naslednja obravnava:
 - (a) nekonsolidirane pomembne naložbe v subjektu finančnega sektorja v smislu člena 43 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki pripada zavarovalniškemu sektorju, se v celoti odbijejo od kapitala konglomerata;
 - (b) nekonsolidirane naložbe, razen naložb iz točke (a), v subjektu finančnega sektorja, ki pripada zavarovalniškemu sektorju, se v celoti odbijejo od kapitala konglomerata v skladu s členom 46 Uredbe (EU) št. 575/2013.
3. V skladu z odstavkom 2 se kateri koli kapital, ki ga izda subjekt v finančnem konglomeratu in ki ga ima drug subjekt v tem finančnem konglomeratu, odbije od kapitala konglomerata, če ni bil že izključen v postopku računovodske konsolidacije.
4. Podjetje, ki je skupaj obvladovano podjetje za namene ustreznega računovodskega okvira, je obravnavano v skladu s sektorskimi pravili o sorazmerni konsolidaciji ali vključitvi sorazmernih deležev.
5. Kadar je subjekt, ki spada na področje uporabe Direktive 2009/138/ES, del finančnega konglomerata, izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev na ravni finančnega konglomerata temelji na vrednotenju sredstev in obveznosti, izračunanih v skladu z oddelkoma 1 in 2 poglavja VI naslova I Direktive 2009/138/ES.
6. Kadar se za vrednosti sredstev ali obveznosti uporabijo bonitetni filtri in odbitki v skladu z naslovom I dela 2 Uredbe (EU) št. 575/2013, se za namene izračuna dopolnilnih kapitalskih zahtev uporabijo vrednosti sredstev ali obveznosti, ki se pripišejo ustreznim subjektom v skladu z navedeno uredbo, pri čemer so izključena sredstva in obveznosti, ki se pripišejo drugim subjektom finančnega konglomerata.
7. Kadar sektorska pravila določajo, da je treba izračunati prag ali omejitev, se prag ali omejitev na ravni konglomerata izračuna na podlagi konsolidiranih podatkov finančnega konglomerata in po odbitkih iz odstavkov 2 in 3.
8. Za namene izračuna pragov ali omejitev so nadzorovani subjekti v finančnem konglomeratu, ki so vključeni v obseg konsolidiranega položaja institucije v skladu z oddelkom 1 poglavja 2 naslova II dela 1 Uredbe (EU) št. 575/2013, obravnavani skupaj.
9. Za namene izračuna pragov ali omejitev so nadzorovani subjekti v finančnem konglomeratu, ki so vključeni v obseg nadzora skupin v skladu z naslovom III Direktive 2009/138/ES, obravnavani skupaj.

10. Za namene izračuna pragov ali omejitev na ravni nadzorovanega subjekta nadzorovani subjekti v finančnem konglomeratu, za katere se ne uporablja odstavek 8 ali odstavek 9, izračunajo svoje ustrezne pragove in omejitve na posamični podlagi v skladu s sektorskimi pravili nadzorovanega subjekta.

11. Pri seštevku ustreznih sektorskih kapitalskih zahtev se ne izvede nobena prilagoditev, razen prilagoditev v skladu s členom 11 ali prilagoditev, ki je posledica prilagoditev sektorskih pragov in omejitev v skladu z odstavkom 7.

Člen 15

Opredelitev tehničnega izračuna na podlagi metode 2 v skladu z Direktivo 2002/87/ES

1. Kadar se za kapital nadzorovanega subjekta uporablja bonitetni filter v skladu z ustreznimi sektorskimi pravili, se uporabi ena od naslednjih obravnav:

- (a) filtrirani znesek, tj. neto znesek, ki se upošteva pri izračunu kapitala udeležbe, se doda knjigovodski vrednosti udeležbe v skladu z drugim pododstavkom člena 6(4) Direktive 2002/87/ES, če se s filtriranim zneskom poveča regulativni kapital;
- (b) filtrirani znesek iz točke (a) se odbije od knjigovodske vrednosti udeležbe v skladu z drugim pododstavkom člena 6(4) Direktive 2002/87/ES, če se s filtriranim zneskom zmanjša regulativni kapital.

2. Za finančne konglomerate, usmerjene v bančništvo ali naložbe, se pomembna naložba v subjekt finančnega sektorja v smislu člena 43 Uredbe (EU) št. 575/2013, ki pripada zavarovalniškemu sektorju in ki ni udeležba, v celoti odbije od postavk kapitala subjekta, ki ima zadevni instrument, v skladu s sektorskimi pravili, ki se uporabljajo za ta subjekt.

3. Naložbe znotraj skupine v katere koli kapitalske instrumente, ki so sprejemljivi kot kapital v skladu s sektorskimi pravili, ob upoštevanju ustreznih sektorskih omejitev, se odbijejo ali izključijo iz izračuna kapitala.

4. Izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev se izvede v skladu s formulo iz Priloge.

Člen 16

Opredelitev okoliščin za uporabo metode 3 v skladu z Direktivo 2002/87/ES

1. Pristojni organi lahko dovolijo uporabo metode 3 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES samo v enem od naslednjih primerov:

- (a) če uporaba metode 1 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES za vse subjekte ali metode 2 iz Priloge I k Direktivi 2002/87/ES za vse subjekte znotraj finančnega konglomerata ni razumno izvedljiva, zlasti ker metode 1 ni mogoče uporabiti za enega ali več subjektov, ker so ti zunaj obsega konsolidacije ali ker je nadzorovani subjekt ustanovljen v tretji državi in ni mogoče pridobiti dovolj informacij, da bi se za ta subjekt uporabila ena od zadevnih metod;
- (b) če so subjekti, ki bi uporabili eno od metod, skupaj zanemarljivega pomena, kar zadeva cilje nadzora nadzorovanih subjektov v finančnem konglomeratu.

2. Vsi nadzorovani subjekti v finančnem konglomeratu, ki niso navedeni v odstavku 1, uporabijo metodo 1 ali metodo 2.

3. Uporaba metode 3, ki jo dovoli pristojni organ v zvezi s finančnim konglomeratom, je vedno dosledna.

POGLAVJE IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5, člen 6(2), člen 8, člen 9(1) ter člen 14(5) in (9) se uporabljajo od datuma začetka uporabe iz člena 309(1) Direktive 2009/138/ES.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 21. januarja 2014

Za Komisijo
Predsednik
José Manuel BARROSO

PRILOGA

Metodologija izračuna za metodo 2 v skladu z Direktivo 2002/87/ES

Metoda odbitkov in združevanja

Izračun dopolnilnih kapitalskih zahtev v skladu z metodo 2 se izvede na podlagi veljavnega računovodskega okvira posameznega subjekta v skupini v skladu z naslednjo formulo:

$$scar = \sum_{i=1}^{G_{fn}} x_i (OF_i) - \left(\sum_{i=1}^{G_{fn}} (REQ_i) + \sum_{j=1}^G (BV_j) \right)$$

$$scar \geq 0$$

pri čemer kapital (OF_i) ne vključuje kapitalskih instrumentov znotraj skupine, ki so sprejemljivi kot kapital v skladu s sektorskimi pravili.

Dopolnilne kapitalske zahteve ($scar$) se torej izračunajo kot razlika med:

1. vsoto kapitala (OF_i) posameznega nadzorovanega in nenadzorovanega subjekta finančnega sektorja (i) v finančnem konglomeratu, pri čemer so sprejemljive sestavine tiste, ki izpolnjujejo pogoje v skladu z ustreznimi sektorskimi pravili, ter
2. vsoto kapitalskih zahtev (REQ_i) posameznega nadzorovanega in nenadzorovanega subjekta finančnega sektorja (i) v skupini (G), pri čemer se kapitalske zahteve izračunajo v skladu z ustreznimi sektorskimi pravili, in knjigovodske vrednosti (BV_j) udeležbe v drugih subjektih (j) skupine.

Pri nenadzorovanih subjektih finančnega sektorja se prilagojena kapitalska zahteva izračuna v skladu s členom 12. Kapitalske zahteve se upoštevajo glede na njihov sorazmerni delež (x) v skladu s členom 6(4) Direktive 2002/87/ES in v skladu s Prilogo I k navedeni direktivi.

Razlika ni negativna.
